

ВІСТІ

НАУКОВОГО Т-ва ім. ШЕВЧЕНКА

Ч. X

Адреса НТШ: Shevchenko Scientific Society, 63 Fourth Ave., New York, N.Y. 10003

Ярослав Падох
голова НТШ

ШЕВЧЕНКІВ РІК

Насправді всі роки від смерті Тараса Шевченка чи точніше від появи його „Кобзаря“, є Шевченковими роками. Роки, освітлені сонцем його слова, зігріті жаром його духа, зачаровані метафізикою його генія, народженого в найглибших надрах народного буття. На порозі 175-річчя його народження ми майже фізично відчуваємо його дитми, спадкоємцями його злата-серебра, його Заповіту, написаного зримим і незримим пером.

На дванадцятому році після його смерті постало наше Товариство, прийнявши його ім'я не лише як назву, але й як мету, програму, прапор, якого не похилило й не зневажило ні в мирі, ні в війні, ні в рідній, ні на чужій землі. 116-й рік зберігає його в граніті духа кований Заповіт і кожного року поновлює свій обіт вірності Шевченкові, зокрема в науковий спосіб — конференціями.

Проминув славетний 1988-й рік Тисячоліття Охрещення України, рік збільшеної активності нашого Товариства. Воно було при народженні плану влаштування міжнародної конференції в Равенні, присвяченої Тисячоліттю, брало участь у грандіозній конференції у Мюнхені й відзначило цей священний рік виданням занедбаного величавого спадщини церковної музики Веделя. А вся ця активність — при інших ювілеях: 115-ліття НТШ та 40-ліття його перебування в діаспорі.

Наші щорічні Шевченківські святкування відзначаємо вже небагато, у березні, дев'ятого річчю Шевченківською науковою конференцією, у приміщенні Нью-Йоркського університету в Нью-Йорку при традиційній активній співпраці Українського Наукового Інституту Гарвардського університету. Рідкістю цієї запланованої ювілейної конференції буде участь в ній наших братів-науковців з Києва і Львова, який наше Товариство було примушене покинути рівно 45 років тому.

А восени цього року має відбутися запланована вже у минулому році міжнародна конференція, присвячена Тарасові Шевченкові. Конференція відбудеться заходами Українського Наукового Інституту та НТШ у приміщенні Гарвардського університету, при співучасті шевченківців різних країв світу. Доповіді, виголошені на цій конференції, будуть надруковані в окремому збірнику чи збірниках, присвячених 175-річчю народження Т. Шевченка.

Маючи на увазі всі ці крайові й міжнародні конференції, НТШ надрукувало у видавництві Торонтонського університету вибагливо виданий переклад найкращої біографії Шевченка — Павла Зайцева „Життя Тараса Шевченка“. Переклад і передмову до цього видання зладив професор того ж університету Юрій Луцький. Поширення цієї важливої книжки зокрема в часі щорічного ювілею Шевченка, серед широкого неукраїнського світу, буде завданням усієї нашої громади й її установ. Найвищий час увести Шевченка в широкий культурний світ! Це буде чи не найуспішніший спосіб нашого відзначення великого Шевченкового ювілею.

Леонід Рудницький
науковий секретар

Вікно у світ — участь НТШ в міжнародних наукових конференціях

Нам дуже часто доводиться слухати закиди, мовляв, українська наука не виходить поза межі українського гетто і тому чужинці відносно мало знають про Україну. Такого роду закиди міг бути дещо оправданим у раних сімдесятих роках, але сьогодні вже не слід говорити про гетто української науки. Можливо, що саме це є найбільша заслуга теперішньої голови НТШ Ярослава Падوخа, який подбав про те, щоб українська наука була завжди гідно зарекомендована на різних міжнародних конгресах і конференціях. Коли глянемо на діяльність НТШ в цій ділянці у недавньому минулому, то бачимо, що Товариство не тільки вірно слугувало українській громаді, але що воно справді розвинуло обширну міжнародну діяльність. Так, наприклад, коли приглянемо до останніх трьох міжнародних конгресів славістики, що відбулися в Банфі, Канада (1978), Гарміші, Німеччина (1982) і у Вашингтоні (1986), то побачимо, що програми цих конгресів включали українознавчі сесії, що їх організувало НТШ А. Крім того, в наступному такому конгресі, який відбудеться в Геррогейті, Англія, влітку 1990 року, НТШ матиме аж дві сесії — одну історичну, а другу філологічну.

Тут слід відзначити, що участь НТШ у цих конгресах — це не єдина репрезентативна діяльність української науки на міжнародних форумах. НТШ є членом ААААА, себто Американської Асоціації для Поширення Слов'янських і Східно-європейських мов, і через цю асоціацію воно бере участь в щорічних конвенціях і з'їздах. Минулого року, наприклад, НТШ мало дуже вдалу сесію в рамках ААААА на конференції в Гонюльї, що відбулася 18 — 21 листопада. На цю сесію НТШ прийшло чимало чужинців (головно японців), з якими деякі члени НТШ ще й досі листуються. В додаток, на минулому конвенції ААТСЕЛ Товариство ім. Івана Франка, яке є членом цієї організації (Американська Асоціація Учителів Слов'янських і Східноєвропейських мов) проголосувало увійти в НТШ як автономний Інститут. Це дасть НТШ ще одну можливість виступати на американському форумі як представник української науки.

Закінчуючи цю коротеньку інформацію, можна сміливо ствердити, що НТШ зуміло витворити вдалу синтезу служіння українській діаспорі, міжнародній науковій громадськості. Дай Боже, щоб невдовзі настав час, коли НТШ слугуватиме теж і українському народові на Україні.

27-го ЧЕРВНЯ 1964 РОКУ

Вже 25 років пам'ятник Т. Шевченка пишається у столиці ЗСА — Вашингтоні.

Під час наукового конгресу з нагоди 40-річчя Американського НТШ і з нагоди 115-річчя Наукового Товариства від його заснування в 1873 році у Львові, відбулася також сесія Головної Ради НТШ 3-го грудня 1988 року о год. 3-ій по полудні.

В сесії взяли участь: Ярослав Падох, президент ГР НТШ, Василь Ленчик, генеральний секретар ГР НТШ, Богдан Стебельський, скарбник ГР НТШ, Василь Лев, директор філологічної секції, Роман Осінчук, директор біологічно-хімічно-медичної секції, Василь Маркус, директор історико-філософської секції, Володимир Петришин, директор математично-фізичної секції, Володимир Янів, представник Європейського НТШ, Роман Микитович, представник Австралійського НТШ, Атанас Фіголь, представник Європейського НТШ та Інституту Енциклопедії Українознавства на правах секції, Іван Кедрин-Рудницький, делегат Американського НТШ, Юрій Старосольський, делегат Американського НТШ, Володимир Маньків, делегат Канадського НТШ.

В програмі цієї сесії входили такі пункти: відкриття і прийняття порядку наради та вшанування померлих членів НТШ за минулий час; прийняття резолюції з попередньої сесії Головної Ради НТШ; звіти президентів ГР, генерального секретаря, скарбника і контрольно-комісії, звіти директорів секцій і голів крайових НТШ. Потім слідувала дискусія над звітами, вибір генерального секретаріату, затвердження дійсних членів і членів кореспондентів, затвердження почесних членів НТШ. Сесію відкрив президент ГР НТШ Ярослав Падох, привітавши майже в повному складі Головну Рад (бракувало голови Європейського НТШ д-ра Аркадія Жуковського). Присутні вшанували пам'ять недавно померлого дійсного члена д-ра Медетія Войнара, ЧСВВ.

Президент ГР НТШ підкреслює, що його завданням було репрезентувати НТШ на зовні і підтримувати зв'язок з крайовими НТШ, що він і старався робити, бо головне діловодство Головної Ради НТШ спочиває в руках ге-

Вісті з Головної Ради Наукових Товариств ім. Шевченка

нерального секретаря Головної Ради НТШ, а фінансові справи провадить скарбник Головної Ради.

Президент ГР НТШ дав також про репрезентативне Товариство серед наукового світу та серед нашої громади.

Ми відзначили по змозі загальною 35-літтю НТШ в діаспорі, а тепер відзначаємо 40-ліття і водночас 115-ліття НТШ взагалі. Сам президент підготував дві брошури на ці ювілейні дати. Надіємось, що в цьому році з'явиться Збірник доповідей з перед п'яти років.

Вершиною нашої репрезентативної та інформаційної служби був наш спільний виступ на V Світовому Конгресі Вільних Українців в Торонто 23-27 листопада 1988 р. В ньому взяли участь голови усіх чотирьох НТШ і генеральний секретар. На конгресі була також виставка наших найновіших видань. Президент ГР НТШ обрано до секретаріату СКВУ, як офіційного представника НТШ.

Далі президент ГР НТШ д-р Ярослав Падох згадав про нашу традиційну видання — Записки НТШ, які до Другої світової війни досягли 155 томів. У діаспорі від 1947 року появилось 52 томів в серії (до числа 208). П'ять наступних томів є в підготові, а два віддані до друку. Ці видання Записок — спільне наше досягнення усіх НТШ, в тому числі й Головної Ради НТШ.

Нашим спільним досягненням буде також уже запланована праця над Енциклопедією діаспори, головним редактором якої є д-р Василь Маркус, а обов'язком нашого членства є допомогти співпрацюю і фінансово у завершенні цього діла.

Президент згадав також про Наукову Раду при СКВУ, першим головою якої був обраний він сам. Тепер на П'ятому Конгресі, вибрано новий провід Наукової Ради при СКВУ. Його очолює д-р Василь Омельченко, генеральний секретар УВАН у ЗСА.

Черговим звітодавцем на цій особливій сесії Головної

ЗВЕРНЕННЯ

Головної Ради Наукового Товариства ім. Шевченка з приводу 175-річчя з дня народження його патрона Тараса Шевченка

У березні 1989 року сповняється 175 років з дня народження Тараса Шевченка — великого поета і національного пророка України, патрона нашого Товариства. З цієї нагоди Головна Рада НТШ в імені Наукових Товариств ім. Шевченка в Австралії, Європі, Канаді і ЗСА заявляє:

1. Виконуючи заповіт нашого патрона стояти на службі отого живого слова, що він його поставив на сторожі українського народу, НТШ домагастись рівноправного місця українській культурі — мові, літературі й науці в сім'ї вільних народів світу, особливо підтримуємо вимогу українського народу, щоб українська мова стала державною мовою в Україні.

2. НТШ об'єднує творчі наукові сили української діаспори та координує наукову працю, що її завданням є розкрити правду про Україну і донести її до тих осередків, які формують публічну і наукову думку в світі.

3. НТШ твердо переконане, що існує одна українська культура, якій служать культурні діячі в Україні і поза її межами, і що тільки спільними зусиллями усіх синів і дочок українського народу можна виставити українську науку і правду про Україну та велике Слово Кобзаря у скарбницю світової культури.

4. НТШ одностайно підтримує акцію письменників і культурних діячів в Україні за збереження природної краси і ненарушності Канівської гори — тієї української духовної святині, де спочиває прах великого Сина України. Тарасова гора — це ота нерозрита могила з нашим духовним скарбом. Вона мусить залишитись найсвятішим заповідником українського народу для всіх українців — і мертвих, і живих, і ненароджених — в Україні й в усьому світі.

5. НТШ щиро вітає і підтримує ініціативу українського населення міста Львова здвигнути пам'ятник Тарасові Шевченкові у цій старовинній столиці Галицької землі. Львів — це колиска Наукового Товариства ім. Шевченка, яке постало у тому історичному місті завдяки співпраці всіх культурних сил України, що жили під різними займанщинами.

У твердій вірі і непохитній надії, що дух іскри волі Великого Кобзаря, котрим він надхнув наш нарід, ніколи не погасне, та що невдовзі вже той час, коли український нарід заживе у своїй хаті, де своя правда і сила і воля. НТШ молить Всевисшнього, щоб цей ювілейний Шевченків рік став початком доби єдності і братньої любові для всього українського народу — в Україні і в діаспорі.

Наукове Товариство ім. Шевченка
Головна Рада

Блаженніший Кардинал Мирослав Іван Любачівський — почесний член НТШ

Блаженніший Патріарх і Кардинал Мирослав Іван Любачівський, першорядний український Католицької Церкви, відбудує дуже солідні філософічні і богословські студії у Львові та в університеті в Ісбурку, де осягнув докторат з теології, а відтак продовжував студії в університетах в Римі, де осягнув дві магістерії з біблійних наук, філософії, а навіть студіював медицину за окремим дозволом.

З таким багажем знань він переїхав до Америки, де працював на різних постах — від праці в Католицькому Допомоговому Комітеті у Стемфорді, душпастирської і учительської праці чи професорської, від народної школи до університетської катедри. На пості духовника семінарії у Стемфорді застала його номінація на Архiepіскопа Філадельфії, а згодом вибрано його на коадютора Блаженнішого Патріарха Йосифа і остаточно після смерті Блаженнішого Патріарха Йосифа, Кир Мирослав Любачівський став главою Української Католицької Церкви.

За час своїх студій і після них він написав понад двадцять праць з богослов'я,

Владика М. Любачівський

біблістики, літургії, катехитики та історії. Його науковий дорібок поважний. Це ієрарх, який знає шину науки, бо сам старався набути не лише солідне знання, але також передати його іншим. Беручи це до уваги, Наукове Товариство ім. Шевченка має шану надати йому гідність Почесного члена нашої найстаршої наукової установи.

Василь Ленчик

Ольга Кузьмич

СЕРЕД КНИЖКОВИХ СКАРБІВ

Побувати навіть годину серед тих книжкових скарбів, що зібрані на найвищому поверсі будинку НТШ в Нью-Йорку, — це свого роду пережиття. У вузьких приміщеннях правильно впорядковані книжки не лише притягають око кожного любителя, але вони є невичерпним джерелом для майбутніх дослідників, кандидатів на докторські праці з історії чи літератури України і взагалі для всіх, хто цікавиться українською.

Директор бібліотеки Світлана Андрушків вміло рукою керує справами у впорядкуванні усіх досі переданих чи закуплених книжок і архівів, а її помічниця Юрій Наувоцький та Петро Поднар. Досі приблизно на 50,000 книжок, що бібліотека вміщує, вже впорядковано та скаталоговано 45,000 і картотеки лежать у відповідних касетах, готові для вжитку.

С. Андрушків, провадячи нас по залах бібліотеки, показує окремі відділи, де розміщені довідкові матеріали, словники, видання НТШ, серійні журнали, ювілейні книги українських поселенців видані за межами України, а далі загальні колекції, в яких знаходимо праці з літератури, історії, мистецтва, мови та невеличкий, але добрий відділ музичних творів. Поруч знаходяться книжки з інших мов, але з українською тематикою: англійською (їх, розуміється, найбільше), польською, італійською, німецькою, єспанською, португальською і російською. Окреме місце у бібліотеці займають архіви окремих осіб чи установ, які становлять величезне дже-

рело відомостей про українське життя. Таким архівом, що перагано впорядкований, можна вважати хоча б архів українських переселенців в Берхтесгадені, Німеччині, п.н. „Орлик“, чи архів Айтла Вітошинського, який працював в українській дипломатичній місії в Празі у двадцятих роках, архів з пречисними стрілецькими документами Степана Ріпського та інші.

Найцікавішим, однак, є архів одного району України з часів Великого Голоду, який НТШ закупило від його власника. Архів має листи та документи, зібрані від 1929 до 1933 року із Криничанської сільради Дніпропетровської округи і для дослідників голоду це незвичайно важливий доказовий матеріал. Цей архів, як і інші рідкісні книги, зібрані в окремій малій кімнаті, де директор бібліотеки С. Андрушків показує також інші „білі круки“, як, наприклад, 23-те видання „Марусі“ Марка Вовчка з 1878 року французькою мовою чи два числа журналу „Основа“ з 1861-1862 років, до якого дописував Т. Шевченко. Все це неопинилося в скарбі, які повинні мати належне ім приміщення, забезпечення і пошану. На жаль, мала кімнатка, в якій вони тепер зберігаються, без потрібних умов їх забезпечення, крім дбайливої опіки директори, ніяк не вистарчають.

Бібліотека НТШ А — це великий скарб, про який надто мало осіб знає. Він потребує пошани, оцінки, охочих до праці рук і фінансів для кращих обставин існування.

В історично-філософській секції

Від часу останнього засідання поширеної президії НТШ (вересень 1988 р.) у цій секції відбулися такі зміни і нові справи:

Закінчено вибір нових дійсних членів (6) та членів-кореспондентів (4), яких у грудні 1988 р. затвердила Головна Рада НТШ. Ними є: д. чл.: д-р Олександр Баран, Канада — історія, д-р Олег Воловина, ЗСА — демографія, д-р Ігор Гордієв, Австралія — економіка, д-р Володимир Косик, Франція — історія, Леонід Плюш, Франція — культурологія, д-р Володимир Стойко, ЗСА — історія. Чл. кор.: о. Роман Мизь, Югославія — історія, мгр Роман Савицький, ЗСА — музикологія, сестра д-р Софія Сеник, Італія — історія, о. д-р Степан Ярмусь, Канада — теологія.

На черзі є вибір нових шістьох кандидатів, про яких реферати до голосування були вислані на початку лютого.

Василь Ленчик
генеральний секретар
Головної Ради НТШ

В міжчасі ген. секретар Гол. Ради НТШ прислав список членів кол. секції НТШ України за станом (Закінчення на стор. 4)

НАШІ ВТРАТИ

Проф. д-р Богдан Романенчук, Голова Осередку НТШ у Філадельфії, дійсний член НТШ, науковець і педагог в ділянці української мови, автор численних праць з української філології, помер на 83-му році життя в дні 9-го січня 1989 року.

Д-р мед. Михайло Лозага звичайний член НТШ, лікар і громадський діяч, помер на 83-му році життя в дні 11-го січня 1989 року.

Мастро Йосип Гриняк, член-менеджер НТШ, видатний актор й режисер українських театрів, дійсний член УВАН, помер на 94-му році життя в дні 17-го січня 1989 року.

Пам'ять про них залишиться з нами назавжди!

В історично...

(Закінчення зі стор. 3)

1983 р. У зв'язку з рішенням Головної Ради про роз'яснення тієї секції та у зв'язку з тим, що загальні збори ІФС 3 грудня 1988 р. вирішили не творити окремої секції суспільних наук, наукові члени кол. секції історії України мають право увійти і співпрацювати з ІФС. У той спразі дирекція ІФС до них звернулася; досі з власної ініціативи зголосилися шість членів. Ряд членів ІФС зголосили свою співпрацю з редакцією ЕУ-Д.

Для історії треба зазначити, що в листопаді 1983 р. та секція (історії України) мала 21 дійсного члена і 8 членів-кореспондентів. З того числа за п'ять років померло 8 членів, включаючи чині пох. голову П. Стерча. 6 дійсних членів і 2 члени-кореспонденти співпрацюють уже довгий час із ІФС. Залишається 8 дійсних членів і 6 членів-кореспондентів, щоб заявити свою реактивізацію. За браком відповіді, такі члени поставили себе поза рамки секції, а поза ними вони не можуть бути науковими членами. Ім, есентуально, лишається право контактуватися з регіональними НТШ як звичайні члени.

Таким чином, стан ІФС на 1 січня 1989 року такий: 72 дійсні члени, плюс 8 (потенційних), 18 членів-кореспондентів плюс 6 (потенційних). Теоретично тепер секція нараховує 80 дійсних членів та 24 члени-кореспонденти.

За звітний час секція віддала свої загальні збори 3 грудня 1988 р. у яких взяло участь 18 членів з правом голосування та прислано понад 10 мандатів. Збори обрали нову Дирекцію у складі: В. Маркус — голова, А. Жуковський — заступник, Б. Боцюрків — заступник, М. Лабунька — заступник, І. Каменецький — секретар, В. Ісаї — член.

ІФС внесла головний вклад у відбудування 2-4 грудня 1988 р. науковий конгрес НТШ на тему: «Українська наука в діаспорі після 1945 р.» Секція мала три свої тематичні сесії.

Як черговий том Записок ІФС в друкує праця д-ра М. Трухана п.з. «Україні в Польщі в 1944-1984 рр.»

В підготовці двох збірників: «Матеріали наукових конференцій НТШ до Тисячоліття» та «Карпатська Україна в ХХ ст.» — матеріали відбуді наукової конференції НТШ, присвяченої 50-літтю подій на Закарпатті, в березні 1988 р. та чергової конференції в Торонто 18-19 березня 1989 року.

Саме ця друга конференція із закарпатської проблематики є черговим завданням ІФС; конференцію організовується у співпраці з НТШ в Канаді та Карпатським Дослідним Центром.

Василь Маркус — голова дирекції ІФС

Вісті з канцелярії НТШ

На сторінках «Свободи» повідомлялося про те, що добрі й цінні книжки драматургічного змісту бл. п. Йосипа Гірянки були ще за життя передані до бібліотеки Наукового Товариства ім. Шевченка в Нью-Йорку. При цьому бажаємо подати поправку до повідомлення із засідання поширеної президії НТШ, що було надруковане 8-го лютого д.р., де було сказано, що Йосип Гірянка передав до НТШ не тільки бібліотеку, але й архів. Фактично НТШ одержало тільки книжки, але не архів.

Первісна ідея Йосипа Гірянки була передати також архів до НТШ, про що він сказав Миколі Галіу. Згодом передумав і передав архів в основному до Українського Музею в Нью-Йорку. Так що НТШ не має жадних архівних матеріалів Йосипа Гірянки.

Згідно з бажанням Й. Гірянки, після його смерті Іва Чарська, дочка покійного, передала Миколі Галіу портрет Леся Курбаса роботи Романа Пачовського, який є вже приміщений у виставку НТШ. З певністю можна сказати, що з особистої спадщини Йосипа

Гірянки будуть користати українські дослідники і так зберігатиметься світла пам'ять про нашого неперевершеного актора і режисера, успішного публіциста і культурно-політичного діяча Йосипа Гірянки.

Бібліотека НТШ в Нью-Йорку також збагатилася вкладом нашого добродія Івана Пуя, який подарував 11 книг стародруків, переважно чеською мовою. Також передав українські рідкісні книжки та журнали. Крім цього передав чотири ікони невідомих південно-слов'янських малярів та деякі експонати. В цілому Іван Пуя зробив гарний вклад до бібліотеки НТШ в Нью-Йорку. За це висловлюємо йому щире подяку.

На останньому засіданні НТШ, що відбулося 21-го січня д.р., прийнято таких звичайних членів: отця протопресвітера, а тепер єпископа на Південному Америку Владика Василя Івашука, д-ра Анну Нагірну і д-ра Ладимира Нагірного. Вітаємо наших новоприйнятих членів у колі Наукового Товариства ім. Шевченка та бажаємо успіхів у праці!

Знайти кращу долю нинішньому мешканцеві Австралії і другому, Якові Цегельському, котрий нині є власником великої фабрики сафірів у Відні, знають тільки в Австрії, але й за кордоном.

Ось так, завдяки війні Австрії і Прусії проти Данії 1864 року, Михайл Граб, українець в австрійській уніформі, опинився в Австралії. Велика шкода, що інформація в «Ділі» не подає, де він поселився. Не знаємо покищо також, чи хтось із його земляків відгукнувся на його листи і прийняв до нього. Може дальші розшуки дозволить нам висвітлити це питання. Тим часом ми вважаємо Михайла Граба з Комарна, якщо не першим, то принайменше одним із перших дійсних українських емігрантів у Австралії.

Заслужене звеличення священика

Коли в стейті Нью-Джерсі їдемо на південь шляхом Гарден-стейт Парквей та минемо Гарден-стейт Арте-Сентер, де впродовж років щорічно відбуваються літні фестивалі, між ними українські, по обидвох сторонах дороги. Осінню допіває червона калина. Зауважимо також цілі оселі новобудованих гарних просторих домів.

В цих довколишніх містечках, котрі щорічно збільшують своє населення, поселились теж і українські молоді професіоналісти з родинами. Українська католицька церква св. Володимира в Марльборо, Нью-Джерсі, служить не тільки духовним потребам українців цієї околиці, але вона є також осередком товариських зустрічей по кожному-дільній Службі Божій. Парошем цієї церкви з невеликим числом парохіян — 80 родин — є загальнолюблений і шанований душпастир, відомий не тільки

Ден Кваглі вручає плякету признання о. Борсі від Лицарів Колумба.

українському духовенству, але й мирянам чи не в цілій Північній Америці.

Отче прелат Антін Борса народився в родині Антона і Анни з Захарчуків, 20-го грудня 1905 року, в місцевості Товстеньке, біля Гусатина в Західній Україні.

По закінченні народної школи, а згодом і гімназії ОО. Василя в Чорткові, молодий Антін Борса студіював теологію у Львові та Станіславові. Отця Бурсу висвятив Владика Григорій Хомишин у Станіславівському Соборі 8-го травня 1932 року.

По висвяченні о. Борса душпастирював у парохіях в Городищі, Короні і Будзанові. Отче Борса прибув до ЗСА 11-го грудня 1936 року, де був на парохіях св. Миколая, Україна, Норт-Дакота, св. Дмитрія в Горт-Вільсон, Норт-Дакота, св. Миколая, Гадсон, Нью-Йорк; св. Івана Хрестителя, Піттсфілд, Массачусеттс; св. Михайла, Нью-Гейвен, Конн.; св. Івана Хрестителя, Піттсбург, Пенсильванія; св. Петра і Павла, Джерсі Сіті, Н. Дж.; Н.П. св. Марії в Бейон, Н. Джерзі, і є теперішнім парохом у церкві св. Володимира в Марльборо, Нью-Джерсі. В усіх своїх душпастирських признаваннях відзначає отче-ювілей своєю посвятою і охотою до громадської праці при церкві. Був він основником будівлі багатьох українських церков та парохіальних шкіл і осередків в ЗСА. Відразу після закінчення Другої світової війни отче Борса активно вів старання для приїзду українських емігрантів з Європи, давав їм поміч, і особисто стягував біля однієї тисячі людей. Отче Борса теж уживався загальною в потребах УК-Церкви. Він був викладачем для студентів теології в семінарії св. Василя в Стем-Форді, Конн.; викладав релігійно-східного обряду для римо-католицьких священиків закону Францисканів в Нью-Кенан, Коннектикат, та брав участь у цілому ряді інших активностей на терені церковного життя. За довголітню працю в душпастирстві Владика Василя Лостен

Присутні були під впливом приємно і культурно проведеного вечора. Цей вечір лишив серед учасників спомин одного з краще проведених святкувань, і ці спогади залишаться на довгі роки.

Бажаємо отцеві прелату о. Борсі витривалості в його праці, та молимося, щоб Всевишній дозволив йому прожити ще довгі — довгі роки в доброму здоров'ї.

Едвард Кухар

УКРАЇНСКА СВИТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

Курс інструкторів гри на бандурі

Від 26-го до 30-го грудня 1988 року відбувся в Нью-Йорку курс для інструкторів гри на бандурі, спонзорований Товариством Українських Бандуристів, Капеллею Бандуристів ім. Т. Шевченка в Дітроїті і Школою Кобзарського Мистецтва в Нью-Йорку. Курс був частинно спонзорований Стейтовою радою мистецтва Нью-Йорку.

Викладачами були визначні молоді бандуристи: Юліан Китасти, Микола Дейчаківський і Тарас Павловський. Ліда Чорна була адміністраторкою курсу. У великій мірі організаціїно працею займався ентузіаст бандури Микола Чорний, директор Школи Кобзарського Мистецтва в Нью-Йорку.

Зайняття відбувались в доміцях УВФ, яку бандуристи дістали зовсім безкоштовно. Приїхало 20 інструкторів з різних країн Європи, Аргентини, Канади і ЗСА.

Головною темою курсу було технічне навчання початківців. Була це дуже потрібна тема, бо за останні роки показуються різні підходи до техніки гри на бандурі між інструкторами поза межами України. Викладачем цієї теми був Ю. Китасти.

Крім головної теми були ще такі виклади: загальні принципи музичної педагогіки, тобто їхнє відношення до навчання гри на бандурі. Навчання потрібної елементарної теорії музики, аранжування, систематичний підхід до з'єднання співу із грою на бандурі, та Зіновій Штокало і Кобзарські лади. Також кожний учасник мав по декілька індивідуальних лекцій.

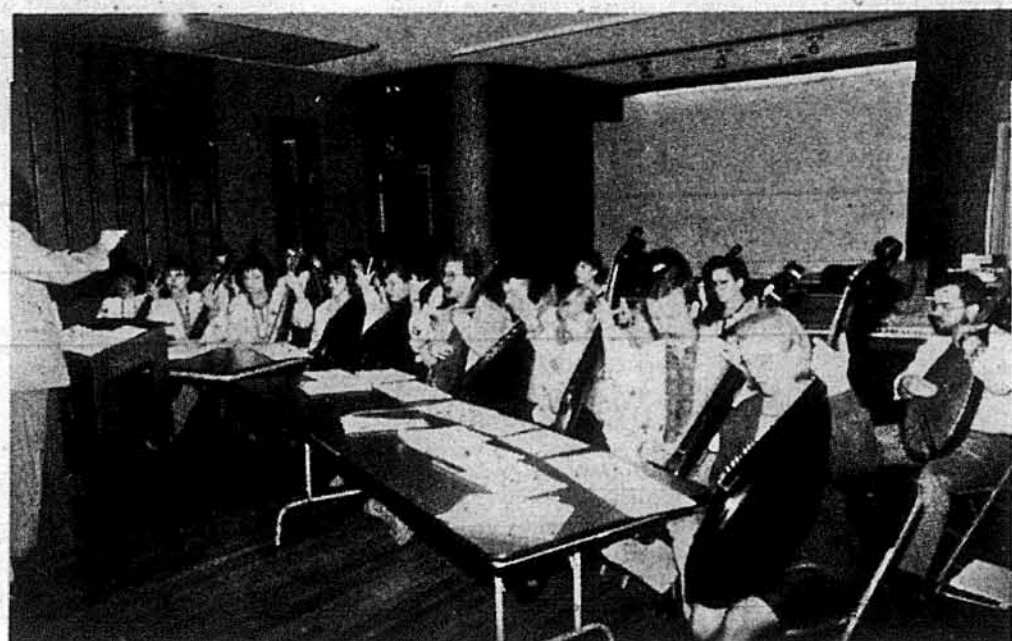
У п'ятницю, 30 грудня, відбувся неформальний кобзарський вечір у залі УВФ. Учасники курсу та любителі кобзарського мистецтва мали нагоду познайомитись.

В програмі були сольові та групові виступи бандуристів.

На кінець слухачі та бандуристи кохалися під аккомпанемент бандур. Ті, що мали змогу залишитись у Нью-Йорку на довше, дали

Посередіні проф. д-р П. Гой, у другому ряді посередіні М. Чорний, М. Дейчаківський, Ю. Китасти, Т. Павловський. Перша справа у першому ряді Л. Чорна.

Під час концерту.

брали участь у курсі до 4-го січня. Викладачі Ю. Китасти і М. Дейчаківський працювали з ними над технікою гри на бандурі, співом, теорією, аранжуванням та провадженням ансамблевих зайнять.

Туб та Капеля Бандуристів ім. Т. Шевченка планують влаштувати такі курси щорічно, міняючи головну тему з року на рік. Слідуючий курс плянується від 26-го до

31-го грудня ц.р. в Торонто, Канада, головною темою буде: провадження групових зайнять.

Дарка Лещук

ЮВІЛЕЙНИЙ ДЕБЮТ „ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ“

В суботу, 4-го лютого, в Тінек, Н. Дж., відбулися 38-мі з черги в Америці традиційні вечірні „Червоної Калини“, які презентують 16 дебютанток відзначили також 30-ліття першого зорганізованого українського дебюту в Америці.

Понад 800 гостей з близьких і далеких стейтів з'явилися в люксовому приміщенні Ловз Глен-пойнтз готелю. На залі відразу впали в око оригінальні і надзвичайно ефектні декорації мисткині Орести Федун — листя і ягоди червоної калини, імітовані червоними баллонами. Вечір почався бездоганно поданою та смачною вечерою, і забава продовжувалася до ранніх годин при безперервній музиці віддавна улюбленого „Темпо“ та талановитого нового тріо Олеся Кузишина.

Дебютантки також прибули з різних сторін (більшість із них є члени 2-го пластового куреня юначок ім. Лесі Українки в Нью-Йорку) — Ліда Гной у супроводі Маркіана Шулякевича, Тана Драган у супроводі Романа Бейгера, Ала Клофас — Петра Клима, Христіна Крозіер — Теренса Соломона, Галина Кузишин — Левка Голубця, Яри на Ференцевич — Адріана Гавалашка та Христіна Ярема у супроводі д-ра Олександра Кмети. Долучилися до них панни з Квінсу Олександра Коваль у супроводі д-ра Тараса Одуляка, з Коннектикат Надя Бистрянник у супроводі Льва Гайдука, Віра Сивенька у супроводі Юстина Сая, Наталка Сиротюк у супроводі Льва Ганічак, з Нью-Джерсі — Ірена Ракоча у супроводі Марка Нинки, Наталія Ратич — Юрка Галаревича, Наталія Остапак — Бріска Грінспена, Рома Мазурець — Романа Ратича, а з Каліфорнії — Марта Махаревиц у супроводі Михайла Ставничого.

Марта і Орест Кебали представили дебютанток і привітали їх в імені комітету і всіх присутніх гостей з побажаннями, щоб вони навесні свого життя, як той білий цвіт червоної калини, що стала символом українського народу, розвивали свої здібності, дозрівали в громадській діяльності та знаходили способи прикладати ці свої здібності для добра нашої громади і України. На пам'ятку цього вечора дебютантки одержали оригінальну графіку Слави Геруляк — ягоди червоної калини — проєкт, виконаний спеціально і виключно для дебютанток вечірні „Червоної Калини“.

Присемно, що цього року серед дебютанток була Ала Клофас — правнучка покійного Теодора Рожанковського, першого отамана Українських Січових Стрільців. Згадуючи це, не можна не зазначити, що це не історична подія, а потім десять літ з Христіною Навроцькою, яка була між гостями вечірні цього року в товаристві Івонні Ганкевич, також довголітній опікунка фонди для збирання матеріалів та публікації документів про визвольні змагання 1917-1921 рр.

Вечірні стали популярними у 20-их і 30-их роках. На вечірних в 1956 р. у

Нью-Йорку вельми товаришкий і жартівливий бл. п. інж. Іван Вінтоняк спонтанно зорганізував і виконав на місці „презентацію“ панночок, які перший раз були на забаві. Його шасливі ідеї „дебюту“ виїшли також в традицію вечірні першою „зорганізованою“ презентацією дебютанток 7-го березня 1959 року з доповненням Нью-Йоркської пластової станції, а головно Стахи Гойдін, яка була тоді кошовою.

Від того часу щороку до

пек. д-р Володимир Галан, голова Головної управи Об'єднання б. вояків українців в Америці, їх енергійним маршем виводив на залю сотник Йоакім Вишневський, по старому товаришському звичаю аранжерами танків були полковник УПА Юрій Лопатинський та полковник УНА Володимир Гриньох. Хоч їх вже нема між нами, і хоч часи (і з ними вечірні) трошки змінилися, їхні ідеї такі заховані в душі цих вечірні, яких підготову пере-

Дебют „Червоної Калини“ 89.

брали з часом представники Пластового загону „Червоної Калини“. Теперішній Комітет під проводом Стефана Рудика старастається цими Вечірницями далі підтримувати ціль, на яку вони були оригінально зорганізовані. В 1988 році між іншими жертвами на громадській цілі, комітет зложив даток на музейний архів УСС.

В 1990 році комітет запрошує всіх ще раз на вечірні „Червоної Калини“ — в суботу 24-го лютого в

В 1990 році комітет запрошує всіх ще раз на вечірні „Червоної Калини“ — в суботу 24-го лютого в

Появилася на книжковому ринку
НОВА ЧЕРГОВА КНИЖКА

Любови Колєнської

„ПОТОЙБІЧ РУБІКОНУ“

ОПОВІДАННЯ, НОВЕЛИ, НАРИСИ, ДРАМА
Мистецьке оформлення ЛЮБОВСЛАВА ГУЦАЛЮКА

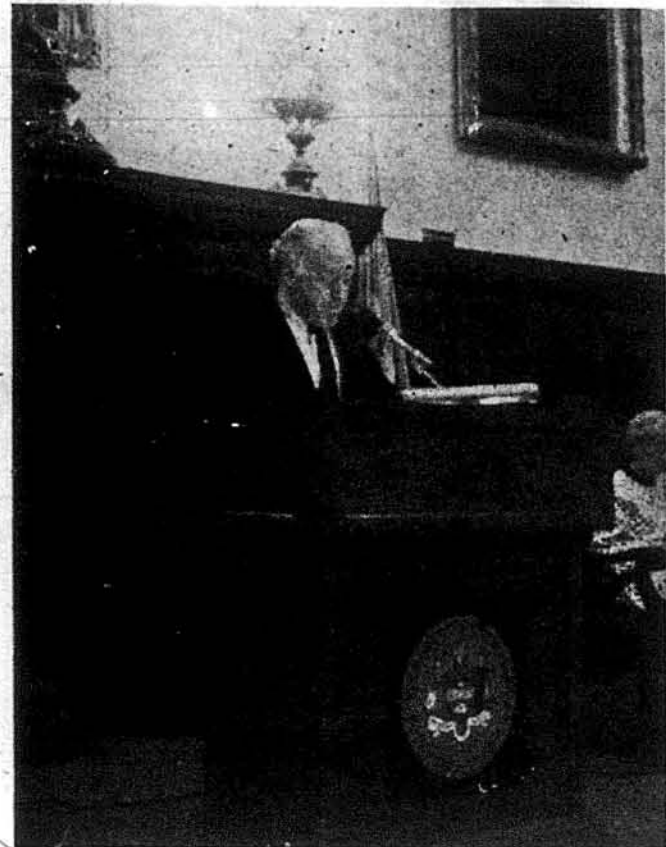
Видавництво і друкарня „Свобода“, Нью-Йорк — Джерсі Сіті
1988, стор. 256. Тверда обкладинка, ціна 15.00 дол. плюс
2.00 дол. за пересилку.

Можна набувати в книгарні Свободи.

СВОБОДА BOOK STORE
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
New Jersey residents add 6% sales tax.

У Філадельфії відзначено день Солідарности

з українськими політв'язнями

Промовляє Роберт Фаранд.

Промовляє Раїса Руденко.

Філадельфія (ХХС). — В четвер, 12-го січня ц.р. в ратуші, в кімнаті прийняття посади міста Філадельфії, українська громада відзначила день Солідарности з українськими політв'язнями, що був організований цього року так як і в минулих роках Філадельфійським Комітетом Оборони Національних і Людських Прав України. Голова Комітету, Уляна Мазуркевич відкрила програму і привітала шановних доповідачів, запрошених гостей, представників українських організацій, філадельфійської громади та учнів українського Клубу при академії Св. В. Великого. Елеонор Дезі, яка заступала посади міста, передала Комітетові на руки голови прокламацію.

Першим доповідачем був Роберт Віліям Фаранд (deputy secretary of State for Humanitarian Affairs and Human Rights). Роберт Фаранд в своїй доповіді зазначив, що за останній рік в Совєтському Союзі зайшло багато змін, що поглиблюються діалог з совєтською владою. Минулого року говорив Фаранд, перебуваючи в таборі суворого режиму ч. 36 десяти українських політв'язнів, а сьогодні вони залишили цей табір... Хоч їхня ситуація не є найкращою, зате ми знаємо

що вони не є з колючими дротами". Казав, що в січні ц.р. закінчиться у Відні Конференція людських прав — перегляд гельсінкських угод, а щоб така конференція закінчилася у Відні і відбулася в Москві в 1991 р. наш (американський) уряд подав 4 умови — а саме:

1. Звільнення усіх в'язнів сумніня, які були засуджені під 4-ма головними Комітету, Уляна Мазуркевич відкрила програму і привітала шановних доповідачів, запрошених гостей, представників українських організацій, філадельфійської громади та учнів українського Клубу при академії Св. В. Великого. Елеонор Дезі, яка заступала посади міста, передала Комітетові на руки голови прокламацію.

2. Значне збільшення еміграції.

3. Припинення усіх перешкод західним радіовисланям спрямованим на Совєтський Союз.

4. Зміни законів і правової системи, які мають узаконити сучасні зміни.

"Я радий вас повідомити", — говорив Фаранд, — що 1-го січня Совєтський Союз звільнив в'язнів, які були засуджені під 4-ма головними кодексами кримінального закону, число емігрантів під кінець 1988 року було на найкращому рівні від 1979 р., припинили перешкоди західним радіовисланям, а сам Горбачов як промовляв перед Об'єднаними Націями заявив, що зривають совєтську правничу систему. Фаранд говорив, що ті зміни це щойно початок і що совєтська політична система мусить швидко змінитися, щоб по-

правилося життя в Союзі.

Державний секретар Шулі зазначив у розмові з Шеварднадзе, що щойно тоді візьме американський уряд участь у конференції в Москві, як Совєтський Союз буде дотримуватись умов, що були подані на конференції у Відні. Своє слово закріпив Фаранд словами Тараса Шевченка, викрабуваннями на граніті його пам'ятника у Вашингтоні.

Відтак сестра Гльорія, яка вміла вела програму, представила члена міської ради Тачера Льюнгстрета, який вручив У. Мазуркевич відзначення і також представила ще одну членку міської ради, приятельку українців Маріон Таско.

Наступною промовляла до зібраних Раїса Руденко, колишня в'язень сумніня. В імені політв'язнів привітала присутніх (200 осіб) і сказала, що наш народ відзначає день Солідарности з українськими політв'язнями, що 18 років тому в цей день КГБ провів масові арешти української інтелігенції, яка плекала рідну мову і дбала про збереження рідної культури. Раїса Руденко розказала про страшний час Сталіна, який хотів знищити і полатати українську культуру, говорила про Великий голод в Україні, розповіла, як за часів Хрущова українська література почала висувати ідеї відродження національної свідомості і оборони свого народу. Казала, що появився "Український Вісник", в якому порушували національні проблеми, але Москва побачила, що пробуждення національної свідомості українців є великою небезпечкою для неї і знову почалися масові арешти. "В ніч з 12 на 13 січня 1972 року по всій Україні пройшла хвиля масових обшуків і арештів і сотні найбільш талановитих представників української інтелігенції опинилися за ґратами і не всі дочекались звільнення, — продовжувала доповідь, — але ті всі масові арешти не спинили патріотичного руху в Україні".

В 1976 р. створилася Українська Гельсінкська Група, яку очолював Микола Руденко. Це потягло за собою нові арешти, але на місці арештованих приходили інші. Тепер Українська Гельсінкська Спілка нараховує сотні членів і є головною надією українського народу. Крім того представники інших національно-стей України створили ще українську політичну партію під назвою Українська Демократична Спілка. Р. Руденко казала, що "це добре, що американський Уряд підтримує Горбачова і його реформи, але не треба забувати, що в СССР звільнено лише тих політичних в'язнів, які були засуджені за політичними статтями, але в таборах і тюрмах ще сидять правозахисники, яких засудили за сфабриковані злочини". Під кінець Р. Руденко сказала, що "всі досягнення правозахисників України в галузі прав людини стали такими успішними і можливими завдяки вашій активній допомозі, завдяки допомозі світової громадськості, Міжнародної Амнесії, завдяки допомозі американського Уряду і тому в імені патріотів України я висловлюю вам велику подяку".

Слова Р. Руденко в скороченні перекрала на англійську мову Орієна Гевка. Стивен Карте, ексекютивний директор Фундації ім. Слєпака, говорив про зміни, які зашли в СССР, про торговельні можливості, що зацікавлюють американських підприємців. Кожен до-говорення цієї спілки з фірмами в СССР мусить бути правильно оформлені в світлі міжнародного права. В рамках сімох принципів Слєпака знаходиться застереження щоб американські фірми не вкладали свого капіталу в совєтську мілітарну індустрію.

Програму закінчено висвітленням відеострічки — інтерв'ю з Вячеславом Чорноволом. Стрічку одержано від Божени Ольшанівської.

В п'ятницю, 13-го січня, появилася стаття (зі змінкою Р. Руденко) пера Едгара Віліямса у щоденнику "Філадельфія Інквайрер".

Під кінець минулого року в місті Лос Анджелес зустріч своє 80-річчя заслужений діяч української музично-вокальної культури маестро Володимир Божик.

Ювілят належить до вагомий плеяди мистців важкого передвоєнного і повоєнного періоду, які силою свого таланту й відданості власному суспільству збагачували скарби національної культури.

Народився Володимир Божик 27-го грудня 1908 року в Раві Руській, де закінчив початкову й середню освіту. Із раних літ він виявляє свої нахили співом у церковному хорі, диригентурою у цьому ж хорі та хором місцевої Протестанти. Тут він зближується із бандуристом кубанцем Михайлом Телігою, чоловіком славної Олени Теліги, опановуючи мистецтво гри на бандурі.

1927 року молодий Божик стає студентом Львівського університету діянки музикології, завершуючи її магістерським ступенем. Після трирічної Музичної Консерваторії він одержує свідоцтво для навчання музики і співу в середніх школах.

Під час власних студій ювілят вивчає спів в класі сестер Софії та Марії Козловських і одержує диплом, що веде його до дебюту в опері Моцарта "Викрадення із Серая" у співучасті відомої солістки Любі Нимців під диригентурою Миколи Колесси.

Одночасно він співає у хорах "Бандурист" та "Боян" під диригентурою Станіслава Людкевича, Анто-на Рудницького та Миколи Колесси. У Музичній Консерваторії він диригує вісімкою солістів та очолює комісію співу школи Любі-ницької. На жаль, умови під польською займанщиною не сприяють розвитку таланту українців Західної України.

1935 року В. Божик їде до Варшави, де керує квін-етом "Юранда" і згодом працює в варшавському радіомовленні.

Німечко-польська та незабаром німечко-совєтська війна кидають мистця у веремію важких викликів долі і митарств, у наслідок яких в 1943 році він зустрічається у напізруйнованому берлінському готелі "Кайзергоф" із Капелю Бандуристів втікачів з України, під керівництвом Григорія Китаєтова. Це була

Ювілей Тисячоліття Хрищення України в Обері-Міссісипес

До історичних роковин Тисячоліття Хрищення України українці Обери приготувалися завдяки заздалегідь. Величаві святкування відбулись 8-го грудня 1988 року. Імпозантна величаво церква-базиліка Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії була виповнена не тільки місцевими, але й українцями з далеких колоній.

Чудове положення церкви на горішній частині обителі Василія є симетрично обсажене чудовими деревами. Наша церква-красуня стала центром зацікавлення цілої околиці. Міські власті при кожній нагоді подають нашу церкву як перший пункт зацікавлення на цілий стейт Міссісипес. Нашу церкву дуже часто відвідують різні туристичні групи з Аргентини і всі вони не мають слів захоплення. Часто показують на телевізії у нашій столиці Посада.

Наш Божий храм існує завдяки нашому парохіві о. Орестові Карплукові, ЧСВВ. Тут слід згадати, що завдяки його довголітній місійній праці на терені Бразилії в Аргентині побудовано в Беріссо біля Буенос Айрес Малу Семінарію і інші церковні забудовання. В недалекому Енкарансіоні, Парагваї, побудував Колегію Катехиток Серія

Ісусового. В самій Обері його старанням здвигнено пам'ятник Т. Шевченкові, найменовано одну із вулиць "Українською авеню", названо одну із площ в середині міста "Плязолета Україна".

Святкування Тисячоліття очолював Владика Андрій Сапеляк. Після врочистої Служби Божої відбувся спільний обід у великому парафіяльному домі із видібною сценою. В мистець-

кій частині взяла участь рідношкілля дітвори під проводом учительки Кекілії Стрихар. Успішно презентував себе балет "Каліна". Танцювальний гурток "Барвінок", який існує тут найдовше, здобув багато заслужених оплесків.

Атракцією цілої програми був виступ недавно по-сталого ансамблю бандуристів "Діброва" під проводом талановитого катехитки Марусі Проник.

Промовляти Владика Сапеляк, Е. Островський по-еспанськи, а проф. Володимир Каплун по-українськи. Відомий мистець В. Каплун під сучасну лору закінчує розмальовання нашої церкви.

Чудова природа причинилася до величавого від-святкування Тисячоліття Хрищення України.

Кекілія Стрихар

Ансамбль "Діброва"

Ювілей мистця

Під кінець минулого року в місті Лос Анджелес зустріч своє 80-річчя заслужений діяч української музично-вокальної культури маестро Володимир Божик.

Ювілят належить до вагомий плеяди мистців важкого передвоєнного і повоєнного періоду, які силою свого таланту й відданості власному суспільству збагачували скарби національної культури.

Народився Володимир Божик 27-го грудня 1908 року в Раві Руській, де закінчив початкову й середню освіту. Із раних літ він виявляє свої нахили співом у церковному хорі, диригентурою у цьому ж хорі та хором місцевої Протестанти. Тут він зближується із бандуристом кубанцем Михайлом Телігою, чоловіком славної Олени Теліги, опановуючи мистецтво гри на бандурі.

1927 року молодий Божик стає студентом Львівського університету діянки музикології, завершуючи її магістерським ступенем. Після трирічної Музичної Консерваторії він одержує свідоцтво для навчання музики і співу в середніх школах.

Під час власних студій ювілят вивчає спів в класі сестер Софії та Марії Козловських і одержує диплом, що веде його до дебюту в опері Моцарта "Викрадення із Серая" у співучасті відомої солістки Любі Нимців під диригентурою Миколи Колесси.

Одночасно він співає у хорах "Бандурист" та "Боян" під диригентурою Станіслава Людкевича, Анто-на Рудницького та Миколи Колесси. У Музичній Консерваторії він диригує вісімкою солістів та очолює комісію співу школи Любі-ницької. На жаль, умови під польською займанщиною не сприяють розвитку таланту українців цього міста й близьких міст Південної Каліфорнії. Організований ним мішаний хор "Кобзар" привабив найкращі сили місцевої громади. Толерантний, скромний і безпретенсійний, він користується загальною пошаною і признанням. "Улюбленець громади" — характеризує його один місцевий діяч, висловлюючи погляди багатьох.

Побажаймо Ювілятові багато сили і творчих ося-гів!

О. Захарів

В пошану св. пам'яті нашого Дорогого Стрийка

ЙОСИПА ГІРНЯКА

складаємо \$500.00

на тривалий фонд

ЙОСИПА ГІРНЯКА та ОЛІМПІЇ ДОБРОВОЛЬСЬКОЇ

при Українському Музею в Нью Йорку.

Микола І Марія ГІРНЯКИ
Христині І Ярема РАКОВСЬКІ
Марта І Ігор ВОЄВІДКИ

У ТРЕТЮ ДУЖЕ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої Незбутньої І Найдорожчої
ЖІНКИ, МАМИ, БАБЦІ І СЕСТРИ

бл. п.

МАРІЇ ГАРМАТІЙ

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в українських католицьких церквах:

Непорочного Зачаття ПДМ в Маямі, Флориди,
5-го березня 1989 р., о год. 9-й ранку;
св. Миколая у Ватервілі, Н. Й., 5-го березня 1989
року, о год. 9-й ранку.

Просимо згадати Покійну у своїх молитвах!

В глибокому смутку
чоловік — ПАВЛО
син — д-р МИРОН з дружиною ЛІДОЮ
і дітьми МАРКОМ, НАДІЄЮ І СТЕПАНОМ
дочка МАРІЯКА БОЙЧУК з чоловіком
ОРЕСТОМ і дітьми АДРІАНОЮ, ЛІДОЮ
І ЛЯРИСОЮ
брат — ДМИТРО КУЗІВ з дружиною
СІЛВІЄЮ і дітьми КВІТКОЮ
та ОЛЕСЕМ

У глибокому смутку повідомляємо,
що дня 24-го лютого 1989 р. відійшла від нас у Вічність
на 76-му році життя
наша Найдорожча
МАМА, БАБЦЯ І СЕСТРА

бл. п.

МАРІЯ СЕНИК

з священничого роду Скрипчуків,

нар. 11-го липня 1912 р. в Під'яркові, Україна.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у віаторок, 28-го лю-
того 1989 р. в церкві священномученика Йосафата в Трен-
тоні, Н. Дж., на цвинтарі св. Марії.

Горем прибиті:

син — ІГОР з дружиною ДАРІЄЮ, і дітьми:
ІРЕНОЮ КОЙРА з чоловіком РОБЕРТОМ
МАРТОЮ ГРЕЙС з чоловіком БРАЕНОМ
син — ОРЕСТ з дружиною ЛЕСЕЮ з дітьми:
РОМАНОМ І НАТАЛКОЮ
сестра — ІРЕНА СКРИПЧУК
братова — ЛІДІЯ СКРИПЧУК
братанич —
ЯРОСЛАВ СКРИПЧУК з дружиною
МАРІЄЮ
ОЛЕГ СКРИПЧУК з дружиною
СТАСЕЮ і дітьми
близькі і дальша Родина в Америці, Канаді
й Україні

Українська Православна Парафія св. Тройці
680 Stuyvesant Avenue, Irvington, N.J. 07111

має шану запросити Вас з Родиною на

АРХИЄРЕЙСЬКУ СЛУЖБУ БОЖУ

що відбудеться

в неділю, 5-го березня 1989 р. о год. 9:30 ранку
яку звелічить

Владика Антоній

Єпископ Української Православної Церкви в ЗСА

в сослужінні Настоятеля Парафії о. митрата Сергія Непреля
та доповіді духовенства

Після Богослуження в парафіяльній залі відбудеться
СВЯТОЧНИЙ ОБІД з МИСТЕЦЬКОЮ ПРОГРАМОЮ

Наукове Товариство ім. Шевченка в Нью Йорку

запрошує Членів й Українське Громадянство

на ДОПОВІДЬ на тему

ВПЛИВ ЛІТОПИСУ ВЕЛИЧКА НА ТВОРЧИСТЬ ШЕВЧЕНКА

яку виголосить

д-р Юрій Гаєцький

Український Науковий Інститут Гарвардського
Університету (УНІГУ)

що відбудеться

в суботу, 11-го березня 1989 р. о год. 5-й по пол.
в домі НТШ, при 63 Четверта Авеню у Нью Йорку
між 9-ю і 10-ю вулицями

Маємо на складі новий мистецький альбом

ВЕЛИКОДНІЙ ПЕРЕДЗВІН

Писанки і поезії Оксани Лятуринської

Вступна по-англійськи Ганни Мазуренко

Видання Організації Українок Канади ім Ольги Басараб —
Відділ Торонто, В-во "Новий Шлях", Торонто, 1986, стор. 83.
Тверда обкладинка, ціна 20.00 доларів.

Замовляти

Svoboda Book Store

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканців стейту Нью Джерсі зобов'язує 6% продажного податку

ПЛАСТОВА СТАНЦІЯ І ГУРТОК ПЛАСТПРИЯТУ в НЬО ЙОРКУ

запрошує усіх українських дітей і їхніх батьків Нью Йорку й околиці на

ДИТЯЧУ КОСТЮМОВУ ЗАБАВУ

НА ЯКІЙ БУДЕ ВИВЕДЕНА ПЛАСТОВИМ НОВАЦТВОМ КАЗКА П. Н.

„ЖУЧОК-ЩЕРБАЧОК“

на підставі поеми для дітей пера ЛЕОНІДА ПОЛТАВИ

Неділя, 12-го березня 1989 р.
Година 2-га по пол.
Зал Школи св. Юра в Нью Йорку
215 Схід 6-та вулиця
ВСТУП: дорослі 4 дол., діти 1 дол.

Забавою провадять
новацькі сестрички і братчики

Буфет у заряді ВШ. Пань
із гуртка Пластприяту

